Tábor – Tábor – Tábor
Kis – Nagy – JUBI

Május óta 3 jelentős táborban vehettünk részt. Először a 2 napos *kis cserkésztábo*rban élvezhettük a

cserkészet legjobb részét, a tábort.

Majd a 3 napos *nagy cserkésztábor*ban gyakoroltuk a gyakorlati cserkésztudásunkat, ahol tutajt építettünk és tutajoztunk le a Saco folyón, ME-ben es NH-ben. Ime a tábori élet képekben:

Megérkezés és táborépítés után jól esik az étel.

amíg a ruhák száradnak.

Másnap a tutajépítés kezdődött meg. Először hihetetlennek tűnt, hogy annyi fából egy úszó tutaj fog megszületni a dolgos kezek alatt.

Rögtön ki is próbáltuk a tutajt. És nem süllyedt el!!!

Majd este tátortűz köré ültünk. Első éjszaka Izsák Alajos bácsi látogatott el hozzánk Lindenmeyer Antónia kiséretében, majd a második este BiPi és felesége Olivia jött el hozzánk.

A tábortűzi élményéről Gyurcsán Feri, ncs. és Gyenge Adrienn, ncs. így számolnak be:

“A szombat esti tűznél Izsóf Alajos bácsi és Lindenmayer Antónia Izsóf szellemei cserkészesdit játszottak nekünk.

Az elején a cserkészindulóra meglepően jól emlékeznek, a jelszavakat is nagyon jól ismerik még, de a menetelésből egy kicsit mar kizökkentek. Elvégre lassanként már a 130 évet tapossák.

Izsóf Alajos bácsi kicsit hiányosan idézi fel a régmúlt cserkészéletet, és néha a bostoniak segítenek neki emlékezni, különösen az 1913-as Vági tutajútra. Ahol egyfolytában esett az eső, a cserkészek csak nyavalyogtak, a kaja förtelmes volt, és még soralhatnank, igaz?

Lindenmeyer Antónia néni próbalta tovább folytatni a memoárt, de a zsörtölődés Alajos részéről egyre csak folytatódik.

Megprábálják számunkra felfesteni az esti égboltra a magyar cserkészet első nagy kalandját, a Vági tutajutat, amiben Kralovantól Komáromig tutajoztak, de Alajos bácsinak nem nagyon sikerül jó dolgokra emlékezni. Így aztán Alajos elmegy aludni.

Majd egyszer csak a vági tutajút szellemetesen szellemes szelleme jelenik meg Antónia néninek és segít neki és Alajos bácsinak az álmában, feleleveníteni a vidám kalandokat. A szellem segítségül hívja barátait, úgy mint

-"Kralovan szelleme", a Kolibriktól

-"A Vág és a tót atyafiak szelleme" - az Aligátorokat

-"A lusta és túlbuzgó evező szelleme" - a Cápa őrs felejthetetlen előadásában

-"A Szakács és vendeglátás szelleme" - a Búbosbanka őrs sziporkázásaival

-"Komárom szelleme" -a Puma őrs segédletével, akik meg is tanították nekünk az "Elindul a tutajflotta Kralovanból" című ősi magyar népdalt.

A végére persze minden jóra fordul, Alajos bácsi visszaszerzi emlékezetét, elnyeri méltó elismerését és zárószavaival sok sikert kiván a bostoni csapat megpróbáltatásaihoz a tutajúthoz a Saco folyón:

"A 17 napig tartó tutajcserkészet fényesen sikerült és minden baleset nélkül folyt le. Ez a biztonsági intézkedéseknek, kiváló szervezésnek és kitűnő cserkészfegyelemnek köszönhető. Az egymást szerető, megértő, támogató társaság tagjai nehéz szívvel bár, de azzal a büszke tudattal vettek búcsút a tutajoktól, hogy az első nagyszabású magyar cserkésztáborozásban ők is résztvettek"

A tábor harmadik napján pedig a tutajon közlekedve mentünk el a célállomásig. Éppságben ás egészségben vizbeesás nélkul értünk oda, ahol a szülők már vártak mindet szendvicsekkel.

És végül a 10 napos *JUBI*n vehettünk részt, ahol a magyar cserkészet 100 éves évfordulóját ünnepeltük együtt.

“Azért gyűltünk mi most össze
Hogy meglássuk hogy mit ás közre
A kettes számú bostoni csapat
Bodnár Gábor neve alatt.
Bemutatónk nem színdarab,
Se nem néptánc, de megmarad!
Mutatványunk mindjárt jön be,
Vágon járt már az elődje.
Tutajt hoztunk, de igazából!
Megépítettűk szépen fából
Saco folyón tettük vízre,
New Hampshire-nek sűrűjébe.
Ketten-hárman rá is ültek,
De kibírta, el nem süllyedt!
Most fogadjátok szeretettel,
Dörgő tapssal, szép énekkel!”

“Elindult a Tutajflotta Kralovaból
Üdvözlések dörögnek a mozsarakból
Parton áll a falu népe
Solymok, fecskék a tutajok tetejébe.

Erdei Anna élményei a JUBIról:

“Péntek délután a L3 altábor meglátogatta a F3 altábort és egész este együtt voltak. A lányok ajándékot vittek a fiúknak, egy dinnyéskosarat tele csokival és mindegyik fiú kapott egy szép emléklapot a lányoktól. Dóri és én itt találkoztunk Karcsival, E. Danival és Mikivel. Népdalozással, néptánccal és népi játékokkal töltöttük együtt az időt. Együtt vacsorázott a kát altábor és közös tábortűzünk volt. A tábortűznél volt tűzugrás, a lányok megint adtak ajándákot a fiúknak egy puszi kiséretével, és – végre- a fiúk is adtak egy szép ajandékot nekünk: kézi készítésű fonott kulcstartót.

Este 11-kor táncház volt a csillagos ég alatt, mindenki ropta a táncot csak én ültem és iszogattam a forró teát cukros keksszel.

“Az én szemem olyan kerek, ahányat lát annyit szeret!

De a szívem olyan igaz, ezer közül egyet választ!

Csujujujujuj.”

Nagyon jol éreztük magunkat a fillmore-i táborban. Amit nagyon nagyon szeretek Fillmore-ban az az éjszaka a csillagos ég alatt. Ott a legszebb az ég. Én meeg soha sehol nem láttam annyi csillagot az égen és olyan szépen tisztán a tejutat, mint ott. Nehéz is megtalálni meg a nagygöncölt is, annyi csillag között. Ráadásul augusztusban vannak a táborok, amikor a legtöbb hulló csillagot lehet látni. Nincs is jobb annál, mint kifeküdni a nagyréten és csak nézni a csillagokat és hallgatni az éjszaka csendjét.

Ahogy ott ülök a tűz körül esténként és felnézek az égre érzem, hogy milyen kis porszemek vagyunk mi a nagy univerzumban. De mégis minden évben eljövünk ide és találkozunk. Szeretjük és tiszteljük egymást, fogjuk egymás kezét a szeretetkörnél, és megszorítjuk egymás kezét Bim-Bam-Bim-Bam. Összetartozunk, odavalók vagyunk, magyarok vagyunk. A tábor olyan mint egy nagy család, összejövünk az éves családi találkozóra, jó látni régi arcokat, akiket mar nem láttunk egy éve, távoli rokonok, unokatestvérek, de mégiscsak a bostoni csapat a mi családunk. Táborok utan mindig nehéz visszatérni a modern világ civilizációjába. “

Kelt: Körzeti Jubileumi Kiscserkész Tábor 2010, Magyar Tanya, Pennsylvania

Négy bátor bostoni kiscserkész társunk és egyik –kevésbé bátor- kiscserkész vezetőnk nagy kalandra vállalkozott és elhatározták, hogy ha törik, ha szakad, ők bizony a Pennsylvania-i Magyar Tanyán megrendezett Kiscserkész Táborban, pontosabban Budamér királyfi birodalmában fognak eltölteni három kalanddús augusztus végi éjszakát.

Ott még két tucat környékbeli kiscserkész csatlakozott hozzánk New Jersey-ből, New York-ból és Washington-ból, hogy ily módon emlékezzünk meg cserkészetünk 100 éves fennállására. Így a jó kedv biztosítva volt és örömmel tekintettünk sátorban töltött éjszakáink és az izgalmas napok elébe.

Sokat is játszottunk, még saját bábjátékot is készítettünk és előadtunk, sokat fürödtünk (kivéve „néhány" vezetőt, akik valami víz közepén úszkáló jégtábláról beszéltek, ami persze csak képzeletük szüleménye), írtunk levelet szüleinknek, készítettünk saját asztalteríték-alátétet, sokat énekeltünk, és sok jó magyaros ételt (azaz kaját) ettünk.

Az első éjszakán –megjegyzem, őrsvezetőink jóvoltából kicsit hangos- álmunkban sem gondoltuk volna, hogy rövidesen milyen szövődményes csalárdságnak és kalandoknak leszünk szemtanúi és részesei! Mit sem sejtve költöttük el elemózsiánkat, mikor egyszercsak honnan honnan nem, megjelent előttünk egy csodálatos leány, Világszép Ilona –akit röviden csak VI-nek becéztünk-, és közel sem annyira világszép, hosszú szakállas-bajuszos-hajas őszülő papája. És higgyétek el nekem, a Világszép Ilona név az nem csak egy elhamarkodott keresztnév volt ám!

Mint később megtudtuk, vendéglátónk, Budamér Királyfi már régóta mindhiába keresett feleséget, mert hozzá illő menyecskét hetedhét országban nem talált. Nagy szerencséjére ott voltunk mi, és VI-t rögtön figyelmébe is ajánlottuk! Minden jól is történt volna, de két boszorkány gonoszul kihasználta VI hiszékenységét és amikor éppen királyfinkhoz igyekezett, lelökték hintójáról, és olyan csúnyaságot tettek, hogy csak annyit merek leírni, hogy VI utána igen „szemtelenül" viselkedett. A boszorkányok ezután tőrbe csalták királyfinkat, aki kénytelen-kelletlen állta becsületszavát és feleségül készült venni a - hogy is mondjam csak- hát eléggé rusnyácska boszorkányt, aki azt állította magáról, hogy ő bizony VI. És ha elgondolom, hogy ehhez MI segítettünk királyfinknak táncolni tanulni a második napi tábortűznél az igen hangulatos „Táncoljunk a tűz körül ma" dallamára!

Na de nem azért volt ám ott két tucat daliás kiscserkész hogy ezt a csúnyaságot annyiban hagyja! Mindjárt útnak is indultunk, árkon-bokron és rengetegen át rengeteg akadályt lekűzdve és kiscserkész tudásunkat jól hasznosítva sikerült visszaszereznünk csodaszép VI-nk mindkét szemét. Ami után már nem volt más hátra a háromnapos kalandból, minthogy Budamér királyfi egy hatalmas lakodalmon feleségül vegye Világszép Ilonáját és boldogságban éljenek míg ásó-kapa-nagyharang el nem választja őket. Szerencsére minket is meghívtak az esküvőre és a lagzira, ahol volt minden mi szem-szájnak ingere, tábortűz, tűzijáték, nem csak egy, hanem egyenesen két vőfély akik szerencsére nagyon sok jó kiscserkész dalt ismertek, cukorka, édesség, zene, tánc, dáridó, mulatság, hogy csak a legjavát említsem.

Szomorú szívvel mondtunk búcsút újonnan szerzett barátainknak és a sok emléknek, de vígaszt nyújtott, hogy ez a vadregényes kirándulás volt a MI kiscserkész jubink, és barátainkkal újra találkozhatunk ugyanott és más táborokban.

Jó munkát,

Lilla, Virág, Robi, Krisztián és Feri

Tábori készülődés, bal oldalon a négy Boston-i kiscserkész

És amíg mi egész évben cserkészkedtünk és táboroztunk, addig Juhász András a világot járta, Ime az ő beszámolója a fél-világkörüli útjáról:

“ Akik még nem ismernek, a nevem Juhász András. Hét éve vagyok a Boskola tanulója és cserkészetre is már öt éve jarok. Lexingtonban lakom az anyukámmal és az apukámmal.

Két évvel ezelõtt az anyukámat Brisbane, Ausztráliába hívtak dolgozni egy pár hónapig. Az apukámmal nem sokkal azután elmentünk őt meglátogatni és a látogatás alatt megegyeztünk, hogy mindannyian egy-és-fél évet ott maradunk. Én és az apukám visszautaztunk Amerikába, bérbe adtuk a házunkat és összepakoltunk mindent. Egy pár dolgot kidobtunk, sok mindent pedig a szomszédoknál hagytunk. Egy hónap letelte után aztán visszautaztunk Ausztráliába. December volt, amikor a déli félteken nyár van. Decemberben csak két hetet jártam ötödik osztályba, aztán február elején kezdtem a hatodik osztályt, mivel ott az iskolai év februártól Karácsonyig tart. Az iskolám egy nagyon szép öreg épület volt és óvodás kortól a hetedig oszályos korig járnak gyerekek oda. A hatodik osztályt végig odajártam és még három hónapot hetedikben is. Nagyon jó barátaim voltak és volt két amerikai osztálytársam is. Az iskolában kötelező volt az egyenruha.

Brisbaneben egész évben szép idő van, így sokszor mentünk a tengerpartra, ami nagyon közel volt a városhoz. Általában nagyon nagy hullámok voltak es a víz is jó meleg volt.

Sokat utaztunk Ausztráliában, mint például Sydneyben és Melbourneben, de azon kívül Thaiföldön, Malajziában, Szingapurban és Japánban is voltunk.

2009-ben Karácsonykor egy két hetes lakókocsis úton voltunk Új-Zélandon. Az iden áprilisban a szüleim befejezték a munkát és még egy hónapig Ausztráliában utazgattunk. Először Hamilton szigetre mentunk. Ott voltunk egy pár napig és nagyon szép volt, főleg a sok papagáj tetszett, amiket gyakran etettünk. Aztán egy nagy vitorlás hajón töltöttünk három napot. Sokat fürödtünk és búvárkodtunk is. A hajó kirándulás után egy két hetes lakókocsis utazást tettünk az „Outback”-ben.

Ott nagyon sok kengurut és pókokat láttunk.

Az út Cairnsból Darwinba vezetett. Nagyon sok szép helyen álltunk meg, mint például a Kakadu nemzeti parkban. Darwinban aztán pihentünk egy pár napig és visszautaztunk Brisbanebe, ahol még elbúcsúztunk barátainktól.

Április végén aztán végleg elhagytuk Ausztráliát és Brunein keresztül Dubaiba repültünk. Dubaiban egy pár napig maradtunk, ahol felmentünk Burj Khalifa épület tetejére, ami a világ legnagyob épülete és nagyon messzire lehetett látni fentről.

Dubaiban kirándultunk a sivatagban is, ahol négykerekes motorokat vezettünk.

Dubai után Szlovákiába utaztunk rokonainkat meglátogatni. Szlovákiában két hónapig magyar iskolába jártam az unokatesvéremmel egy osztályban. Ott az iskola nehezebb volt, mint Ausztráliában.

Szlovákia után július elején visszatértünk Amerikába. Nem sokkal azutan jött a nagybácsim Szlovákiából es nálunk volt három hétig. Sok időt töltöttem vele és sokat utaztunk egyutt a környéken. Voltunk együtt Bostonban és a Cape Codon és apukám elvitte őt New Yorkba. Nagyon jól érezte magát itt, de sajnos három hét után vissza kellett mennie Szlovákiaba. Nem sokkal azutan újra kezdődött az iskola, múlt héten Boskola is. Végre újból találkoztam régi barátaimmal. Nagyjából ez történt két év alatt. Nagyon örülö,k hogy megoszthattam veletek az élményeimet.

-Juhász András

Ha felkeltette érdeklődéseteket a világ körüli utazás, biztosan szívesen nyomon követitek két volt cserkészvezetőnk, Kertész Kinga és Polgár Dávid kalandjait is, akik júliusban indultak el Bostonból, hogy szétnézzenek a nagy világban. Élményeikről rendszeresen beszámolnak az internetes blogjukon:

http://travelpod.com/members/twoteachers
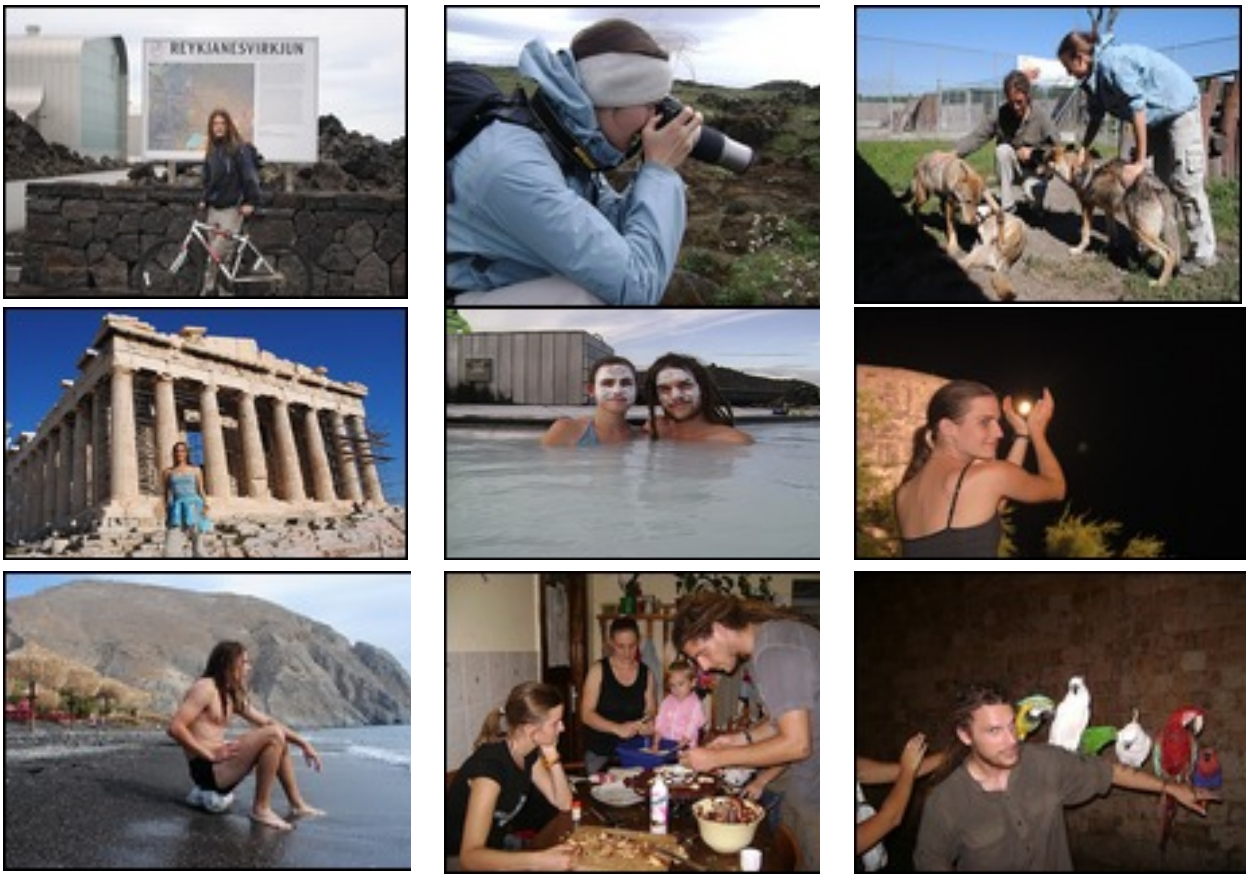
Kinga és Dávid a világ körül